

L'OLOT

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse à la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any.... .. 5'00 pesetas.

Un trimestre ... .. 1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat à l'ombra pera arribar a la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustentà, ben clars y à la llum del sol los va exposar à la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda à Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com aïavors diguerem, enteném avuy que han de quedar à càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmicas d'Espanya ab los demès països, la construcció d'obras públicas de caràcter general, la resolució de todas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions à proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al Poder regional lo régimen intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que à Catalunya desempenyin càrrechs públics: volém Cortes catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó per quant se referexi à la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causes: volém esser àrbitres de nostra administració, ficsant ab entera llibertat las contribucions ó impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir à la formació del exèrcit espanyol per modi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintes y llevas en massa y establint que la reserva regional forrosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; à n' aixó arribarem à no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 18 de Marsde 1897.)

UN INTERWIEUX. (1)

Segurament s'estranyarà qu' en aquest recó de mon hi puga haver també *interviayres* ó *intervistos*.

Donchs sí, senyors, també hi ha arribat la moda.

Lo que vaig à referir no se si s' pot dir ó no *interview*, però à mi m' ve mellor perque m' sembla que fa més sabi, més erudit, més il·lustrat, que vesteix més, en fi que fa més *guerre-ro*. Aném al cas.

(1) Compost ja y retirat del número anterior.

Un intim amich meu, ab qui feya alguns mesos que no 'ns haviam vist perque te la mania de passar la major part del temps à Barcelona, sobre tot los hiverns, arribà fa poch à la vila pera passar l'estiu ó fins que li donga la gana, puig es d'aquells que porta las tres FFF al darrera.

Enterat de sa arribada aní à donarli la benvinguda, y després de las expansions naturals à la ferma amiat que 'ns professém y de parlar de família y de negocis particulars, lo vaig *interciar* pera saber sa opinió respecte de la cosa pública (ara m' conveso que 'l vaig *interciar*, perque reparo

Borja Forns

qu' aquesta es una paraula composta d' *inter-vista*, que deu volguer dir veure per dins).

—En mon concepte la situació es molt negra y no veig medi pera poguer sortir de la fanguera en qu' està ficat lo carro Espanya. A tú ¿qué 't sembla?

—Jo, com tú, —me contestà,—també comprench que 'l carro no surtirà del fang ahont l' han portat carreters inexperts y perque 's confia als mateixos carreters lo seu salvament. ¿Cóm vols qu' eixos carreters que se 'ls donà un carro nou, ab bon bestiar y bons guarniments, y han deixat que 'l carro's pudris ab sol y plujas; qu' han estragat los animals per la fam y per la inacció de no untar las boixas pera conservar-lo y alleugerir als animals (aquí crech qu' entendrás que vull dir lo poble); que quan s' ha trencat un guarniment ó cadena no s' han cuydat de repararlo; que may han estat á la direcció del carro, sinó garlant y aturantse per tots los hostals y hostalets á ferne cinch céntims y gastantse no solzament lo seu salari, sinó 'l gra qu' havian de donar als animals? Pera que 't fassis càrrech de com jo veig la situació d' Espanya, vaig á contarte lo qu' ha passat á una familia coneguda meva.

La familia á que 'm refereixo porta un titul nobiliari, dels que se 'n diu de *abolengo*. Aquesta familia, composta de cinch fills, tres noys y duas noyas, pare y mare, es d' aquellas que de molts anys ha guardat la mateixa ximperia de no recordarse d' altra cosa que de fer ostentació de sos tituls y contar las *fazañas* de sos passats; d' ensenyar los trofeus de banderas, corassas, telms, manoplas y cascos rovellats y llegir y rellegir los pergamins y cédulas de Papas y Reys; de donar *soírees* y acudir á totas las que la convidavan, en fi no 's recordava de res més que de ximплеjar. Las rendas

de sos passats eran molt grans, però á copia de mal versar y no administrar, cada dia disminuñian y, com se necessitavan diners, no reparavan de ahont ni com venian; aixis es que 'ls usurers los prengueren per son compte y molt aviat las rendas no bastaren pera pagar interessos. A n' ells no hi havia medi de ferlos entrar en economias, rebaixant lo luxo d' administradors, criats, cotxes y modas, ¡cá...!; aixó hauria estat una mengua per la casa; la casa debfa mantenir son tren y á lo que no arribavan las rendas y préstams, s' hi venian fincas. Lo lògich y natural era que vingués lo qu' ha vingut: que 'ls usurers, administradors y criats s' han repartit las propietats y avuy no sols los pares han de viure á expensas dels amichs y benefactors, sinó que 'ls fills corren errants y sense saber com menjar, y las noyas... las noyas... no ho vulgas saber.

Jem.

¿CASUALITAT? (1)

Va surtirne borratxo, tambalejant y cordantse la roba. Las orellas li xiulavan y tot rodava davant seu. Anava taral-lejant la última *petenera* que havia cantat aquella donota que, ensenyant las cames, acompanyava la causó picant de mans.

Y encara la sentia á la dona, y 'ls criats dels de dins la casa, que desde 'l carrer se veyan ageguts en las *otomanas* com cuchs de terra. S' hi girá entussiasmat, cridant *¡olé!*, y 's posá á cantar la *malagueña* més indecent que li recordá...quan...sentí tres campanadas lluny, un cant ben diferent del seu y vegé acostarse una professó.

---

(1) De *L' Atlántida*. D' una colecció premiada en lo certámen del mateix setmanari.

—¡Mal rellam!

Va recular depressa cap allà d' hon havia sortit, pro s' aturá avans, que à la casa no podia tornar-hi perque no tenia diners y aquella... ¡llam de llam! Y no tingué mes remey que quedarse en una entrada de punt rodó y baixa, ab la porta molt vella y tencada. Allà quedá dret, sens saber que li passaba y li semblá que part de dintre de la porta se hi sentien gemechs...

La campana torná á tocar, lo cant se sentia mes aprop y 'ls llums donavan ja claror á la figura del berratxo...

—Malahida siga la...—digué donant un cop de puny á las fustas corcadas. —¡Si allà 'm veuen!—y s' ajemolí be á la porta y allavors entengué be qu' una veu afadigada deya:—¡Mare! venen ja...—Conegué la veu, s' espantá y volguer fugir; pro com el cap li rodava s' en aná enderrera, la porta s' obrí y caygué á dins al mateix moment qu' entraba 'l SS. acompanyat dels llums, en la mateixa entrada.

A la casa de mes amunt van tancar las portas del balcó y continuaren cantant.

«¡El vici lluny de la virtut es molt valent!»

Després lo SS. sortia de la quadra aquella hon jeya la dona que 's moria, tinguent al fill...fret á son costat. ¡Era un nen ros!

Y aquell, el berratxo, ¡ell! acompanyava á N. S. portant un atxa, venut... cap-baix y humillat....

«¡El vici al topar am la virtut ¡que cobart es!...»

Berga y Boada.

SECCIÓ DE NOTICIAS.

Desde 'l passat dijous lo temps ha sigut insoportable. Uns dias d' una

calor asfixiant y altres en que semblava tornavam á la primavera. Sobre tot lo dissapte fou tan extraordinaria la puja del termómetro, qu' arribá á marcar 35 graus á la sombra y 49 al sol, no poguentse resistir las alenadas del ponent que, com baf d' un forn, privava fins de respirar.

Cap al tart del mateix dia comensá á ennuvolarse y á las set se desencadená un huracá com may s' hagués vist, puig causá danys de consideració, trencant arbres, escampant garbellons y ageguent los blatdemoros que, si s' haguessin trobat espigats, no 'n quedava un de sencer.

Molts y molts foren los perjudicis que causá y no poch los sustos als qu' en aquella hora 's trobavan de passeig.

Lo diumenge la calor se sostingué casi als mateixos graus que 'l dia anterior y, perque va ploure cap al tart, la vetlla y nit foren frescas d' una manera com no correspón en aquesta temporada.

Dilluns se mantingué 'l dia sense ploure y bastant calurós, seguint aixís lo dimars y ahir.

Lo setmanari local *La Unión* troba freda la nostra contèsta als exabrutbes y malas paraulas é insults del senyor Geroni.

No ho havia de creure aixís lo colega, perque als que no saben d' urbanitat se 'ls n'hi ensenya, als caps calents se 'ls respón ab calma y als qu' insultan ab grosserias de plassa de toros se 'ls contesta decentment, puig nosaltres no volèm convertir lo setmanari en un safreig, com lo Sr. Geroni hi convertí per un moment lo saló de sessions.

Convindria que 's dongués una netjada al llach del Parch, ja que no 's

pot passejar per cap indret del mateix que no se senti la pestilent fetor que llença l' aygua.

En la reunió d' accionistas pera la organització de las corridas que deuen celebrarse en las vinentas festas, que tingué lloch dissapte prop passat en lo saló de sessions de la casa de la vila y baix la presidencia del senyor Alcalde, se nombrá la comissió pera portar á cap los treballs, componentla los senyors següents: D. Francesch Deu, president; D. Joseph Soler, vis-president; D. Joan Tresserras, D. Joseph Gou Marrot, D. Ramón Rossell, D. Lluís Noguer, D. Tomás Puig y D. Manel Casas, vocals; D. Francisco Güell, secretari, y D. Bonaventura Brangari, tesorero.

En un setmanari local llegim:

«Es laudable el inusitado celo con que el Sr. Gelabert va demostrando en las sesiones de nuestro Ayuntamiento, respecto á cuantos asuntos se refieren á la moralidad; le debemos por ésto nuestro aplauso y nuestra gratitud; sin embargo, si pudiéramos dar á nuestro buen amigo un leal consejo, nos permitiríamos significarle que, para evitar resbalones sensibles, no atribuya tanta importancia á lo que él llama *ciertos tipos*.»

¡Y que be fa 'l tal setmanari de recomanar prudencia al Sr. Geroni! Per que tots los que nessesitan caminadors, si no se 'ls aguanta, foras vegadas cauhen.

Y sobre tot li hauria de traurer del cap la mania de donarse importancia.

Sabém que D. Joseph Soler surtirá dintre poch pera anar á contractar los novillos que deurán torear-se per las festas del Tura.

Aquesta setmana la banda municipal, en lloch del divendres, tocará 'l dissapte, en lo Firal, de nou á onze de la nit.

Nostre amic lo jove artista D. Joseph Clará, deixeble de la escola de dibuix d' aquesta vila, ha obtingut aquest any, en la academia de Bellas Arts de Tolosa, los sis primers premis, corresponents al Desnù, á la Testa de expressió, al Estudi del antich, Plechs del maniquí, Estudi de composició y Estudi de dibuix. A esser nostre company de nacionalitat francesa, hauria guanyat bossa de viatge, com ja l' any passat hauria tingut la pensió á Paris.

Felicitem al artista olotí per sos avensos en l' art, que per ara no poden esser més satisfactoris.

Pleníssim estava 'l teatro del «Centro de Católicos» dimars passat, y 'l drama *La noche de San Jaime* hauria resultat ben desempenyat, si alguns dels aficionats s' haguessen imposat mellor de sos papers.

Lo públich qu' assisteix á tals funcions deuria tenir un poch més de silenci. La música que sonava en lo carrer, per esser la festa del barri, es veritat que distreya forsa la atenció y moltes escenas interessants passavan desapercubudas, però las riallas dels que contemplavan la funció potser destorbavan més.

Resultá mellor lo saynete cómich lírich, arreglat per en Secundí Casas, per no ohirse tanta fressa y porque 'l públich l' escoltà ab més atenció.

Hauria de procurarse qu' en las funcions vinentas se tingués més respecte en lo teatro y que 'l sacrifici que fan los aficionats pogués apreciarse, puig n' hi han uns quants qu' ho desempeñan admirablement.

Ja ho veu, Sr. Geroni, quina importància y popularitat adquireixen los que votan per corridas de petit calibre.

Nada, que se li haurà de fer un monument.

Per subscripció y perque no costi lo que 'l d'en Fontanella, lo farem de *cucurbita vinaría*.

Durant aquets últims dias han celebrat la festa de sa patrona Santa Agna los barris de Clivillers y Fluvià.

Interessantíssim es lo darrer número del setmanari catòlich regionalista *La Creu del Montseny*, dedicat al Emm. y Rvntm. P. Fra Joseph Calassanz de Llevaneras, Cardenal Vives. En la primera plana porta un hermós retrato del illustre fill de Sant Andreu de Llevaneras y publica travalls de firmas reconegudas, com Mossén Verdager, R. N. Comas, Joseph Torres y Bages, Pbre., Jaume Sauquet Comes, Lluís Carles Viada y Lluch, Pere Màrtir Bordoy, Valeri Serra Boldu, y una biografia del mentat cardinal, escrita per lo Sr. Rector de Llevaneras.

Per esser lo dimars la diada de Sant Jaume y per no haver celebrat sessió l' Ajuntament, no podem portar avuy l' extracte.

Dintre poch podran circular per Espanya 'ls telégramas y telefonemas en catalá.

A poch a poch arribarem lluny.

Lo dia de Sant Jaume tinguerem ocasió d' ohir per primera vegada a un nou orador d' Olot, lo Rvnt. Pare Domingo Valcells, escolapio, destinat al colégi de Vilanova de Sitges. Predi-

cá en la iglesia del Tura, en la funció que las minyonas de servey dedican tots los anys a la Verge dels Desamparats, demostrant possehir grans dots oratorias, una facilitat de paraula y un domini de la llengua catalana envejable.

Per ara no s' ha dit que Romero Robledo hagués demanat cap premi per en Tressols, per la agafada de dos joves que cridaren ¡Visca Catalunya! Però 'l mereix y es llástima qu' en Mencheta no s' hi empenyi,

Lo diputat a Corts per aquest partit, Sr. Marqués de Camps, ha tingut la amabilitat d' enviarnos la següent fulla, qu' insertem pera 'l coneixement de nostres lectors:

«Congreso de los Diputados.—Dictámen de la Comisión acerca de la proposición de ley incluyendo en el plan general de carreteras una de San Pedro de Torelló a la de Manlleu a Olot.

La Comisión nombrada para dar dictámen acerca de la proposición de ley incluyendo en el plan general de carreteras una de San Pedro de Torelló a la de Manlleu a Olot, contormándose con lo propuesto, tiene el honor de someter a la aprobación del Congreso el siguiente proyecto de ley:

Artículo 1.º Se incluye en el plan general de carreteras del Estado una de tercer orden que, partiendo de San Pedro de Torelló y pasando por Bola, empalme con la general de Manlleu a Olot.

Art. 2.º Para el cumplimiento de esta ley se observarán las disposiciones generales relativas a planes, estudio y construcción de carreteras del Estado.

Palacio del Congreso 19 de Julio de 1899.—Teodoro González. El Marqués de Camps. Pedro Calderón y Ceruelo.

El Marqués de Santa Ana. El Conde de la Cañada. Antonio Rosal.»

En lo número vinent nos ocuparém, si Deu ho vol, d'aquest projecte ab extensió.

—=—

La associació protectora d'animals y plantas pensa enviar una exposició al Govern, demanant la supressió de las corridas de toros.

—=—

Tota la indignació, tota la vergonya, tot lo coratge y tot l'escándol del pollastre d'Antequera, vomitat á las Corts, en la discussió sobre las ocurrencias de Barcelona, no tenen més qu'una causa, un mòvil. Ell mateix ho ha dit: *El regionalismo atenta contra nuestra existencia*. Veusaquí de que plora la criatura; veusaquí'l motiu que remou la bilis de tots los vividors sobre la sang del poble.

¿Quán caurás de la burra, poble treballador?

—=—

La lógica castellana.

En lo lloch que'n diuhen santuari de las lleys.

Romero Robledo: *¿Qué habrán dicho, qué habrán pensado* (los francesos) *al oír gritos separatistas, pronunciados por españoles, en un pedazo de tierra española? ¡Miserables! ¡Canallas! ¡Son cuatro locos! Es necesario que nos unamos todos contra esos miserables. ¡Son traidores!*

Quina forsa deuen tenir aquets *cuatro locos* quan s'han d'unir tots los grans homes civils y militars pera combatrels... però nò riguin y esperin qu'ell mateix ja s'encarrega de dirho:

Si el Congreso lo desea, yo mismo me comprometo á demostrar en sesión secreta que el movimiento catalanista tiene más trascendencia de la que el Gobierno quiere suponer.

Conviene que conozcamos toda la

importancia del peligro, para evitar nuevas sorpresas funestas.

Peró home, senyer pollastre ¿no hem quedat qu'eran *cuatro gatos, cuatro locos*? ¿A qué aqueixos espaviments? Lògica, home, lògica, perque seguint aquest camí d'inconsequencias y desatinos no convencerà á cap persona seria y no arribará may allá ahont fa temps pretó... Aquest camí no poden seguirlo més que *chirigoteros* y revis-tayres dels periódichs dels cinch cèntims.

—=—

Copiém de la revista *España*, que 's publica á Madrid:

«*La Doctrina en mallorquin*.—El ilustre Obispo de Mallorca, D. Pedro Juan Campins, ha publicado un edicto por el cual declara y manda que el único texto de Doctrina cristiana que puede y debe enseñarse en aquella diócesis, lo mismo en parroquias que en colegios, seminarios y escuelas, es el escrito en mallorquin, titulado *Compendi de la Doctrina cristiana*, redactado y mandado publicar por el propio Sr. Campins, prelado de Mallorca, el cual ha prohibido además que, sin licencia del ordinario, se publique texto alguno que no sea del referido compendio.

El respectable Obispo alega en pró de su resolución el art. 87 de la Ley de Instrucción pública de 9 de Septiembre de 1857, que dice que la Doctrina cristiana se estudiará por el catecismo que señale el prelado de la diócesis.

No sabemos que clase de reparos podrá poner el Ministro de Fomento á esta resolución, tomada en uso de su derecho por el Obispo de Mallorca; pero si ha de respetarla convendrá que modifique el criterio que parece en contra de alguno de los ideales del regionalismo catalán, como es el de que los libros de texto estén impresos

en la lengua del antiguo principado y no en castellano. Si la Doctrina cristiana, que es la palabra divina, se puede y debe enseñar en los idiomas regionales, parece natural que con ellos se exprese el pensamiento en lo que concierne á cosas puramente terrenales.

Lo que ha hecho el Sr. Obispo de Mallorca y que nosotros respetamos y acatamos profundamente, contradice la antigua doctrina conservadora contra los sermones pronunciados en los dialectos ó lenguas de las regiones, doctrina desarrollada por el Sr. Romero Robledo en una circular sobre las predicaciones religiosas en vascuence, contra las cuales protestó el antiguo partido conservador.

De todas suertes, nos parece que los regionalistas de Mallorca están de enhorabuena.»

Nosaltres nos n' alegrèm porque potser ab lo mirall del Sr. Bisbe de Mallorca 's mirarán alguns que creuen que 'l castellà es la única llengua pera parlar ab los Sants del cel y ab la gent de la terra.

=====

(1) Un periódich local se negá, lo dissapte 15 d' aquest mes, á insertar una gacetilla d' un suscriptor seu, referent al ariet del Tura, ab lo pretext de que no estava firmada. Al trasmesreho aixís al autor, aquest la firmá y la torná enviar á la redacció. Allavors se respengué que tampoch podia insertarse, porque no hi havia altre medi pera fer pujar l' aygua al Campdenmás sinó l' ariet indicat. La gacetilla existeix en nostre poder, puig l' autor nos l' ha enviada. Diu aixís:

«Según se dice, el ariete de la fuente del Tura molesta seriamente á los vecinos, mayormente al cortante que

(1) Retirat del número anterior per no tenirhi cabuda.

vive en el lugar más próximo á la fuente citada. Sería de desear que el Ayuntamiento terminara con esta situación enojosa, toda vez que existen otros medios para abastecer de agua la plazuela del *Campdenmás*, sin tener que perjudicar á nadie.»

Podém prescindir de la gacetilla sobredita y de si existeix ó no altre medi, que tot aixó 'l periódich aludit ho sab de sobras y tal volta mellor que nosaltres.

¿Té interés, lo tal periódich, en que no 's perjudiqui al próxim?, ó be, ¿gestima al próxim com á sí mateix?

Los vehins de la font del Tura no volen que's perjudiqui á ningú, ni han somniat may pendre als del Campdenmás ni una sola gota d' aygua y, si á n' aquets l' Ajuntament los ne regalava pera fer anar una mola de molí, se n' alegrarian, porque cabalment se diu qu' *allà dalt* d' aygua se'n necessita molta, moltissima, y als vehins de la font del Tura, al voltant del Temple de la patrona d' Olot, per ara y tant y Deu vulga que duri, ab la mateixa que tenian ne tenen prou. No los hi sobra sinó la fressa produhida per l' ariet.

=====

En classe extra fina no 's coneix altra **Aygua de Colonia** més barata que la d' **Orive**, qualitat que no reuneix cap de las extrangeras; per lo que 'ls patriotas, los elegants y la aristocracia prefereixen á totas las conegudas la molt aromática del farmacéutich bilbai. Frascos corrents de 3 á 12 rs. De gran luxo de 5 á 26 rs. Farmacias y perfumerias. Rebutgis qualsevol altra marca que s' ofereixi per guanyar més lo venedor ó per no tenir la molt acreditada d' **Orive**. Depósitos en Barcelona: V. Ferrer y C.*; Vidal y Ribas; Vda. de Lafont; Sastre y Basar d' El Siglo. Olot: En totas farmacias y perfumerias.

MERCAT DE OLOT.**Preus en la Plassa del dilluns últim.**

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	13'00	«
Fajol.	16'00	«
Mill.	16'00	«
Panis.	15'00	«
Monjetas.	22'00	«
Fabas.	14'00	«
Bessas.	15'50	«
Llubins.	10'00	«
Patatas (carga).	08'00	«
Ous (dotzena).	00'90	«

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 27.—S. Pantaleó mr. y Stas. Juliana y Semproniana mrs., patronas de Mataró.

Div. 28.—Ss. Nasari, Cels y Víctor mrs. é Ignocenci p.

Dis. 29.—S. Félix II p. y Stas. Marta vg. y Beatris vg. y mr.

Dium. 30.—Ss. Abdón y Senen mrs. y Santa Donatila vg. y mr.

Dill. 31.—S. Ignasi de Loyola, fundador de la Companyia de Jesús.

Dim. 1.—S. Pere *Ad-vincula* y Stas. Fé, Esperansa y Caritat vgs.Dim. 2.—Ntra. Sra. dels Àngels y Ss. Alfons Maria de Ligorí b. y dr. y Esteve proto-màrtir.—*Jubileu de la Porciúncula*.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia del Inmaculat Cor de Maria.—La exposició de S. D. M. comensa á dos quarts de set.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall —1899.

A N U N C I S.**RELOTGERIA RIDAURA.**

Sant Esteve, 27.

Aquesta casa te 'l gust de participar á sos antics clients y al públich en general, que ha tornat á ferse càrrech de son acreditat establiment, que per un temps ha correput á càrrech de D. Ramón Masifern; oferint servir ab esmero, com te acreditat tant aquí com en sas casas de Gerona y Figueras.

Gran assortit de rellotges de totes classes y preus, desde 10 ptas. amunt.

Taller especial de reparacions.

Precisió y promptitut. Preus econòmichs.

LO POSITIU.

S' avisa al públich en general y en particular á la nombrosa clientela del acreditat establiment-sastrería de

JOAN BELLAPART,

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás, 5, de aquesta vila, que en lo mateix establiment s' ha rebut un complet variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' estiu, y que s' confeccionan trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptas. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab las sastrerías y basars de robas fetas pús econòmichs de Barcelona y altres capitals.

La medicació sulfurosa á domicili

AB LAS

GOTAS-MARES SULFUROSAS

DE BAR,

ab las quals se preparan inmejorables ayguas sulfurosas pera beguda gargarisme, pulverisació, banys, etc.

Curan: herpes (brians), escrófulas (humors frets), malalties de la pell, bronquitis y catarros, anginas, asma, anemia, etc.

FRASQUET 3 PESSETAS.

Depósit en Olot: Farmacia del Sr. Cardelús.

LA BARCELONESA.

CONFITERIA DE

Marcelino Juanola y Danés.

Bonayre, 5.

En aquesta confiteria y pasteleria, se preparan y serveixen refrescos pera bodas, baifeigs y missas novas, ab tot lo serviment necessari en tals cassos, á preus econòmichs. Se serveixen gelats y s' venen los vins llegitims de Jerez, de J. Gordon Doz y Comp., á preus de bodega.

Reposteria de primera classe á 4 rs. llura